

پاورقی (۴۸)

احساس شاعرانه

دایان دوکریه . ترجمه: محمدعلی عسگری

هوتزوچن شروع کرد به گریستن و روی زانوهایش خم شد. شکست را نمی‌پذیرفت و درهمان حال داشت مانو را دشنام می‌داد: «آخر، تو چه مردی هستی. چه نوع کمونیستی هستی؟ این امپریالیسم کثیف را رها کرده‌ای تا جلو تو مرا بزند!». مانو به او نگرست. سپس به نگهبان همراهش دستور داد تا جلو آن زن را بگیرد. او را با عصیانیت گرفته و خوابانند. لازمه انجام این کار سه نگهبان بود تا آن زن خشمگین را از محل دور کنند. مانو درحالی‌که سرش برهنه بود، آنها را دنبال می‌کرد.

مانو ۱۰ سال پیش بود که کای-های را به‌خاطر رسیدن به هوتزوچن رها کرد. مدت‌های طولانی بود که دیگر آن شوروهیچان اولیه بین‌شان وجود نداشت. یک بار در محل اقامت «آنیاس اسمیدلی» بین آنها بحثی درگرفت. او در یک روز عصر به مراسم شام دو روزنامه‌نگار به نام‌های «ادگار اسنو» و همسرش «هلن» و نیز یک هنرپیشه جوان به نام «لیلا نو» دعوت شده بود. مانو هم برای شام آمد. آنها تا ساعت‌های پایانی شب ماندند. هوتزوچن به‌دنبال مانو رفت. خانه‌شان تقریباً هزارو۵۰۰ متر از آنجا فاصله داشت. صحنه‌ای را که دیده بود، او را از حالت خود خارج کرد. لیلا در کنار مانو روی صندلی نشسته و دستش را روی زانوی مانو گذاشته بود. هلن بقیه ماجرا را که در خانه‌اش اتفاق افتاده بود، در یادداشت‌های خود این‌طور شرح داد:

«خود مانو هم تعجب کرده بود... آشکارا داشت تمسخر می‌کرد. وانمود می‌کرد که به‌خاطر زیاد مشروب‌خوردن است. لیلا به خود جرئت داده و دست مانو را گرفت... فضای اتاق متشنج شد. آنیاس دو چشم آبی‌اش را که راه برقی از غیرت می‌زد، به او دودخت. لیلا نیز به او نگاهی ستایش‌آمیز انداخت، گویی قهرمانی را برانداز می‌کند...»

لیلا ۲۶ ساله هنرپیشه‌ای جوان و مطلقه بود. لباس کمونیستی ایجاب می‌کرد که زنان موهایشان را کوتاه کنند. موهای بلند و رهاشده‌ای داشت که روی شانه‌هایش می‌ریخت و هرجا حضور می‌یافت، جلب‌توجه می‌کرد. در نهایت تکلف رفتار می‌کرد. با قدم‌های سنجیده و محترمانه‌ای حرکت می‌کرد و با صدایی نازک سخن می‌گفت. هلن اسنو به او لقب «ساره برنات منطقه» داده بود. درواقع این دختر جوان به‌زودی به یک ستاره مشهور سینمایی تبدیل شد. طرز لباس‌پوشیدن و رفتار مغرط و مصنوعی‌اش خیلی‌ها از جمله مانو را در آن منطقه عقب‌مانده به خود جلب می‌کرد و فریفته خود می‌کرد. هوتزوچن قوی و صادق بود، اما لیلا به صورتی کاملاً متفاوت جذاب به‌نظر می‌رسید. در کنار او دوباره آن احساس شاعرانه‌ای را که روزگاری در کنار یانگ‌کای-های داشت بازمی‌یافت. گفت‌وگوهای پرشوری داشتند، مانو قصایدی را می‌خواند که مدعی بود برای او سروده است، اما در حقیقت به این وسیله داشت همان قصایدی را که برای زنده‌نگه‌داشتن یاد همسر مرحومش گفته بود، دوباره تکرار می‌کرد.

هوتزوچن در سال ۱۹۰۹متولد شد. دختری کمونیست، متفکر و مبارز که از منطقه ثروتمند «یانگ شین» می‌آمد. منطقه‌ای در دل کوهستان‌ها که مانو بارها آنجا را دیده بود. این دختر قیافه ظاهری و چهره متوازش را که گاه‌به‌گاه با لحنی‌دی طرفی مزین می‌کرد از مادرش که تباری گوانجویی داشت به ارث برده بود. مانو با این زن جوان ازدواج کرد. کسی که از پدرش یک خوی استقلال‌طلبانه تا مرز گستاخی را از همان ۱۶سالگی به ارث برده بود؛ چیزی که موجب جذابیّت او می‌شد و فراتر از آن قد رشید یا آن صورت چینی‌اش قرار می‌گرفت. هوتزوچن به سبک خودش یک انقلابی بود، او از همان ابتدا روش زندگی ستنی را که زنان اصیل در خانواده‌ها دنبال می‌کردند، رد کرد. به‌شدت علاقه‌مند به این بود که دنیا‌های جدید را کشف کند. دنیای لذت‌ها و زندگی را. دانش اومخته مدرسه تیشیری محلی بود که راهبه‌های فلاّندی آن را اداره می‌کردند، اما او روش تعلیم به دختران خانواده‌های نجیب‌زاده را نپذیرفت و بر آن شورید. حوادث به او انگیزه‌هایی می‌داد که نیازمندش بود. ورود ارتش شمال به شهرستان در تابستان سال ۱۹۲۶ به او شوری انقلابی داد و موجب شد تا به حزب کمونیست بپیوندد. به‌سرعت به این طرفدار جوان مأموریت استقبال از سربازان و ایراد سخنرانی بین مردم واگذار شد. به دلیل نوجوانی و شور و هیجانی که در آن سن (۱۷سالگی) داشت به سرعت درجات ترقی را در حزب طی کرد. در همان سال به‌عنوان رئیس بخش زنان در دولت محلی جدید انتخاب شد. هوتزوچن زنی با احساساتی خوب بود. در یک اقدام سمبلیک، قوی و آزاد بودنش را آشکار کرد: موهای زنانه و بلندش را قیچی کرد و بعد از آن شد یک رفیقۀ! هنگام ورود مانو، «یوان وانکا» این دختر جوان را به عنوان مترجم برای او برگزید.

ادامه دارد

«توفان قاطعیت» پایان یافت و «احیای امید» آغاز شد؛ توفانی که بنا بود حوثی‌های یمنی را از پیشروی در این کشور بازدارد اما صدها شهروند یمنی را قربانی ماجراجویی‌های یک ماه‌هاش کرد. ۲۶ مارس ۲۰۱۵، جنگنده‌های ائتلاف نیروهای ائتلاف عربی به رهبری عربستان، حملات خود را در قالب عملیاتی موسوم به «توفان قاطعیت» در یمن آغاز کردند و روز گذشته پس از حدود یک ماه بمباران بی‌وقفه به مواضع حوثی‌ها، پایان عملیات اعلام شد. عربستان با اعلام خبر پایان این عملیات در یمن گفت راه‌حلی سیاسی را درپیش می‌گیرد.

در بیانیه‌ای که خبرگزاری رسمی عربستان سعودی آن را منتشر کرده، آمده است: عملیات «توفان قاطعیت» به اهداف خود که شامل رفع تهدید علیه عربستان سعودی و کشورهای همسایه به‌ویژه از نظر سلاح‌های سنگین است، رسیده است.» در ادامه این بیانیه آمده است عملیات جدید با نام «احیای امید» آغاز می‌شود که ترکیبی از راه‌حل سیاسی، دیپلماتیک و عملیات نظامی است.
باین‌حال براساس این بیانیه تمرکز این عملیات روی راه‌حلی سیاسی است که به آینده امن و ثباتی یمن منجر می‌شود.
باین‌همه آن‌طور که «احمد عسیری» سخنگوی ائتلاف اعلام کرده، ائتلاف برای جلوگیری از پیشروی حوثی‌ها، به حملات خود علیه این گروه ادامه می‌دهد. سخنگوی ائتلاف هدف عملیات جدید را محافظت از شبه‌نظامیان و مبارزه با تروریست‌ها عنوان کرده بود. تنها چند ساعت پس از اعلام این بیانیه و خبر توقف عملیات «توفان قاطعیت»، جنگنده‌های ائتلاف حملات خود علیه مواضع حوثی‌ها را ازسر گرفتند. «نایف البکری» معاون فرمانداری عدن در گفت‌وگویی با الجزیره از حملات جنگنده‌های ائتلاف به تانک‌های حوثی‌ها و متحدانش در این بندر جنوبی خبر داد. براساس گزارش‌ها، جنگنده‌های ائتلاف مرکز شهر تعز را نیز بمباران کرده‌اند، حوثی‌ها پیش‌تر مقر تیپ وفادار به دولت را در این شهر تحت‌کنترل گرفته بودند. اگرچه عسیری از ادامه محاصره دریایی یمن خبر داده، اما وزارت دفاع عربستان سعودی پیش‌تر اعلام کرده بود همه سلاح‌های سنگین و موشک‌های بالستیک

حوثی‌ها ناپود شده و تهدیدات حوثی‌ها علیه پادشاهی عربستان و کشورهای همسایه خاتمه یافته است. با وجود ادامه عملیات نظامی علیه حوثی‌ها و محاصره دریایی یمن، توقف عملیات توفان قاطعیت استقبال بسیاری از کشورهای منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای را به دنبال داشت. در همین راستا واشنگتن، مصر و قطر در بیانیه‌هایی جداگانه از پایان عملیات نیروهای ائتلاف عربی در یمن استقبال و حمایت خود را نسبت به ازسرگیری روند سیاسی در یمن اعلام کردند.

واشنگتن ضمن حمایت از طرح «احیای امید» اعلام کرد؛ زمینه ارسال هرچه سریع‌تر کمک‌های بشردوستانه به یمن را فراهم خواهد کرد. اگرچه عملیات «توفان قاطعیت» در توقف پیشروی حوثی‌ها در یمن ناکام بود اما در پی پایان این عملیات «منصور هادی» رئیس‌جمهوری مستعفی یمن ضمن ابراز قدرانی از کشورهایی که در عملیات «توفان قاطعیت» حضور دارند، تأکید کرد پس از رهایی از دست افراد «توطئه‌گر» به‌منظور اجرای روند انتقال سیاسی در کشور به یمن بازخواهد گشت. با وجود امیدواری هادی به بازگشت به قدرت، برخی منابع رسانه‌ای گزارش دادند؛ «خالد بحاح» نخست‌وزیر مستعفی یمن جانشین «عبدربه منصور هادی» رئیس‌جمهوری مستعفی این کشور خواهد شد.

اگرچه پایان عملیات توفان قاطعیت، روزنه امیدي برای شهروندان و غیرنظامیان یمنی است اما درگیری‌های حوثی‌ها و نیروهای ائتلاف همچنان ادامه دارد. درهمین‌راستا وزیر خارجه اردن اعلام کرد شورای امنیت روز دوشنبه هفته آتی نشستی را برای بررسی مجدد موضع خود نسبت به بحران یمن و پیگیری میزان پایبندی نسبت به اجرای قطع‌نامه اخیر این‌شورا را خصوص این کشور برگزار می‌کند. قطع‌نامه ۲۲۱۶ شورای امنیت درباره یمن روز سه‌شنبه گذشته صادر شد و در متن آن بر اعمال تحریم علیه «عبدالملک حوثی» رهبر جنبش مردمی انصارالله یمن و «احمد صالح» پسر علی عبدالله صالح، رئیس‌جمهور پیشین یمن و ممنوعیت ارسال سلاح برای حوثی‌ها و نیروهای علی عبدالله صالح تأکید شده است.

جهان

جنگنده‌های عربستان همچنان مواضع حوثی‌ها را هدف می‌گیرند

«احیای امید» بر ویرانه‌های «توفان قاطعیت»

عکس Reuters

بدیلی اروپایی برای پارانویایی آمریکایی

مزایای آن چون نرخ دستمزدها و عقد قراردادهای پیش‌تنظیم‌شده توسط اتحادیه‌ها بهره ببرند. تعهد واکر به آنچه خود آزادی کارگران می‌خواند، صورت‌بندی تلخ و طعنه‌آمیز اقتدارگرایی آمریکایی در نقاب پوپولیسم است. تمایلات اقتدارگرایانه واکر آن‌هنگامی آشکارتر می‌شود که بدانیم او ماه فوریه گذشته در کنفرانسی با عنوان «اقدام محافظه‌کارانه سیاسی» اظهار کرد در صورت رسیدن به مقام ریاست‌جمهوری، عملاً بر سازمان تروریستی داعش غلبه خواهد کرد؛ چراکه اگر نواخته در سال ۲۰۱۱ از پس ۱۰۰ هزار معترض به اقدامات ریاضتی خود برآید، قطعاً خواهد توانست همین موفقیت را در سطح جهان نیز تکرار کند.

دوران فرمانداری واکر بر ایالت ویسکانسین و سیاست‌های متعاقب آن نشانی روشن بر خشم پارانویدی است که به مشخصه دستور کار سیاسی نومحافظه‌کاران بدل شده است: تصویب قوانینی که روند اجرای سیاست‌های لیبرالی را مسدود می‌کند. حقوق بازنشستگی، حقوق سلامت و بهداشت، وام‌های دانشجویی، سیاست‌های باز مهاجرتی و بیمه بهداشت مستندان همگی آماج خشم پارانویدی نومحافظه‌کاران قرار

گرفته‌اند. دراین‌بین، این کارکران اتحادیه، کارمندان بخش دولتی، دانشجوین، معلمان، زنان، رنکین‌پوستان و فقرا هستند که قربانی راهبرد تمامیت‌طلبانه نومحافظه‌کاران برای دستیابی د دوباره به صندلی ریاست‌جمهوری می‌شوند؛ نومحافظه‌کارانی که از منظر آنان ریاضت، جامی مقدس و رفاه عمومی، تهدیدی برای آزادی و شیوه زندگی آمریکایی است. اما درست خلاف ایالات متحده، دموکراسی‌های حاضر در اتحادیه اروپا شاهد ظهور جنبش‌هایی اجتماعی در تقابل با آن دست نخیکان سیاسی هستند که بیشتر در پی برآورده‌کردن منافع اقتصادی در تضاد با سیاست‌ها و تمهیدات حمایتی از اقصار آسیب‌پذیر جامعه هستند؛ یعنی همان سیاست‌های تأمین اجتماعی که غالباً در نظام‌های پارلمانی اروپایی قابل ردگیری است. احزاب مردمی پودموس در اسپانیا، سیریزا در یونان و M5S در ایتالیا ضمن گذر از سیاست دولتی و نخبه‌محور و از خلال تظاهرات مشارکتی و تصمیم‌گیری جمعی، عاملیت شهروندی را برانگیخته‌اند. اوج‌گیری این جنبش‌ها در حقیقت حاکی از افزایش بی‌اعتمادی عمومی به دولت‌هایی است که توسط منافع متفدین به یغما رفته‌اند.

اگر بخواهیم از نظریات ارنستو لاکلاو، نظریه‌پرداز آرژانتینی وام بگیریم، این جنبش‌ها درصدد هستند تا به دو شیوه عناصر ناهم‌ساز موجود در قدرت هژمونیک نخبگان سیاسی را افشا کنند: اول از طریق مخالفت با تمهیدات ریاضتی نئولیبرالیسم که نه‌تنها حقوق کارگران را محدود می‌کند، بلکه هرگونه برنامه حمایت اجتماعی را ملغی کرده و نهادهای دولتی و عمومی را خصوصی می‌کند و دوم به واسطه بسیج آن گروه از شهروندان بالقوه ناراضی که حول ایجاد تغییری بنیادی در راستای منفعت عمومی سازماندهی می‌شوند. به گفته «دوناتلا داپورتا» جامعه‌شناس ایتالیایی، نیروهای چپ اروپایی در تلاش هستند تا با حفظ خط واصل بین جنبش‌های اجتماعی و نمایندگی سیاسی (برای مثال در قالب احزاب)، جانب حقوقی را بگیرند که از دید حاکمان منسوخ شده، اما شهروندان هنوز به ضرورت آن ایمان دارند. این الگوی نوظهور اروپایی از سیاست نماینده‌محور، امکانی برای احیای دموکراسی در عصر ریاضت اقتصادی فراهم آورده و می‌تواند بدیلی برای سیاست واکنشی راست‌گرایان و جمود سیاسی چپ میانه باشد. اروپای کهن می‌تواند در خلق دموکراسی نوین مبتنی بر سازماندهی نوده‌ای و تصمیم‌گیری مشارکتی مؤثرتر باشد. اروپا نمونه بارز این حقیقت است که نقش شهروندان متعهد در عرصه سیاسی هنوز حائزاهمیت است.

پیامدهای فقدان دموکراسی در جهان عرب	الرایة	پیامدهای فقدان دموکراسی در جهان عرب
است این‌گونه افراد ذاتا نسبت به کشور و میهن‌شان عشق و علاقه و وابستگی و وفاداری بیشتری داشته باشند، اما وقتی می‌بینند در مورد آنها تبعیض‌های زیادی رواداشته می‌شود و در نحوه رفتار با آنها یا تعیین وظایف و... بین آنها فرق گذاشته می‌شود، دچار سرخوردگی شدیدی می‌شوند تا آنجا که حتی احساس می‌کنند از بیان نظرات خود برای دست‌یافتن به حقوق مشروع‌شان نیز ناتوان هستند. به‌این‌ترتیب، برخی از اعضای یک جامعه احساس می‌کنند کسی به آنها توجهی ندارد و آنها دیگر به‌حاشیه رانده شده‌اند و این کانون همان مشکلی است که جوانانی را پر از کینه‌های روحی و روانی نسبت به خود و کل جامعه‌شان خلق می‌کند. حتی دراین‌میان، کم‌وسال‌ها بیش از بزرگسالان دچار این بیماری‌های روحی و اجتماعی می‌شوند. وقتی جوانان احساس می‌کنند هیچ بارقه امیدی برایشان نیست و نمی‌توانند ارزش‌هایی مانند عدالت و حق	آزادی را در واقعیت زندگی خود مشاهده کنند، به این نتیجه می‌رسند که حال و آینده‌شان را از کف داده‌اند و هرگز نمی‌توانند نیازهای ابتدایی معیشتی‌شان را هم برآورده کنند. بیهوده نیست می‌بینیم جوامعی که از بحران‌های اقتصادی و اجتماعی رنج می‌برند، بیش از سایر جوامع در معرض بیماری‌های روحی و اجتماعی هستند. همه اینها از فقدان ارزش‌های دموکراتیک نشأت می‌گیرد. این مهم نیست که یک انسان ثروت زیادی داشته باشد، بلکه مهم‌تر این است که از آزادی بیان برخوردار باشد و بتواند مشکلات و مسائلش را با دیگر اعضای جامعه درمیان بگذارد. در چنین شرایطی است که احساس خواهد کرد با دیگران برابر بوده یا با سایر اعضای جامعه احساس خویشاوندی می‌کند. فقدان ارزش‌های دموکراتیک (با هر برداشتی که از دموکراسی داشته باشیم)، ذات انسان را از ذات جامعه جدا می‌کند و دیگر قادر به همزیستی با	بسیاری مواقع آدمی از خود می‌پرسد عوامل شیوع بیماری‌های روحی و جسمی در کشورهای جهان سوم به‌طورکلی و کشورهای عرب به‌طور خاص چیست؟ و چرا این بیماری‌ها در بین آنها بیشتر از سایر ملت‌هاست. البته برای پاسخ‌دادن به چنین پرسشی، نیاز به تفکر عمیق یا بررسی نظریات تخصصی در حوزه بیماری‌های روحی و اجتماعی که برخی از روان‌شناسان یا جامعه‌شناسان و حتی پزشکان ارائه داده‌اند، نیست زیرا چگونه می‌توان انتظار داشت جامعه‌ای که زندگی روزمره‌اش غیرطبیعی و نابرابر بوده و از قساوت استبداد و ستمگری و تمایز بین افراد به دلایل قابل‌قبول یا غیرقابل‌قبول رنج می‌برد، زندگی طبیعی و برابرانه‌ای داشته باشد؟ افراد اعم از اینکه فقیر باشند یا غنی، با دیدن عملکردهای غیرطبیعی، احساس می‌کنند بدون اینکه گناهی مرتکب شده باشند، حقوق‌شان پایمال می‌شود و از آنجا که محروم شده‌اند، پس انسان‌هایی غیرطبیعی هستند. حتی ممکن

رویداد

اخبار ضدونقیض از زخمی شدن البغدادی

بغداد وارپیل برای آزادسازی موصل آماده‌می‌شوند

● پس از پیروزی‌هایی که نیروهای عراقی علیه گروه تروریستی «داعش» در استان «صلاح‌الدین» رقم زدند و به‌ویژه پس از سفر اخیر «حیدر العبادی»، نخست‌وزیر عراق به شهر اربیل و دیدارش با «مسعود بارزانی»، رئیس اقلیم کردستان عراق، امکان همکاری بغداد با اربیل برای آزادسازی موصل قزونی یافته است. «سعد الحدیثی»، سخنگوی دولت عراق گفت در جریان سفر اخیر حیدر العبادی به اقلیم کردستان، پایه و اساس‌هایی برای تفاهم‌های مشترک میان بغداد و اربیل در خصوص هماهنگی‌های عملیات نظامی برای آزادسازی شهرهای استان نینوا تدوین شد و نشست میان رهبران امنیتی در دولت فدرال با رهبران پیشمرگ برای بررسی جزئیات این تفاهم‌ها و تدوین مکانیزم‌های کاری مشترک جهت هماهنگی این تلاش‌ها در مرحله اتی برگزار شد. این در حالی است که یکی از سخنگویان وزارت کشور عراق در گفت‌وگو با شبکه خبری «بی‌بی‌سی» گفت «ابوبکر البغدادی» رهبر خودخوانده داعش در حمله هوایی نیروهای ائتلافی در ماه مارس به‌شدت زخمی شده است اما وی جزئیات بیشتری ارائه نکرد. ژنرال «سعد معان» سخنگوی ارتش عراق گفت که حمله هوایی توسط چه کشوری انجام شده و فقط گفت حمله «کار ائتلاف» بوده است. هم‌زمان روزنامه گاردین نوشت دیپلمات غربی و مشاور عراقی تأیید کرده‌اند حمله ماه مارس در ناحیه نزدیک مرز سوریه انجام شده بود. «حسام هاشمی»، مشاور دولت عراق گفت: البغدادی در «البعج» در نزدیکی روستای «ام ال‌روس» در روز ۱۸ مارس با گروهی که همراهش بودند زخمی شد. گاردین گزارش داد آن حمله هوایی، رهبران محلی داعش را در یک کاروان شامل سه وسیله نقلیه هدف قرار داد و مقامات در آن زمان نمی‌دانستند البغدادی در یکی از وسایل نقلیه بود. گاردین به نقل از یک منبع دیگر نوشت جراحات بغدادی در ابتدا جانش را تهدید می‌کرد اما از آن زمان به آهستگی بهبود یافته است. باین‌حال او مسئولیت‌های روزمره‌اش به‌عنوان رهبر داعش را ازسر نگرفته است. از سوی دیگر، سرهنگ «استیو وارن»، سخنگوی پنتاگون در واشنگتن به خبرنگاران گفت ارتش آمریکا اطلاعاتی درباره سرنوشت بغدادی ندارد. او افزود گزارش‌های مشابهی ماه گذشته منتشر شده بود و بغدادی هدف حملات آن روز نبوده است. او در مصاحبه‌ای به نشریه دیلی بیست گفت: دلیلی وجود ندارد تصور کنیم که البغدادی (آنجا) بود.

احتمال انحلال دولت وفاق ملی فلسطین در ساعات آتی

● منابع نزدیک به تشکیلات خودگردان فلسطین اعلام کردند نخست‌وزیر دولت وفاق ملی به «محمود عباس»، رئیس تشکیلات خودگردان اعلام کرده که خود و وزرای دولتش قصد دارند استعفا دهند. به نوشته روزنامه عربستانی عکاظ، منابع نزدیک به تشکیلات خودگردان فلسطین اعلام کردند «رامسی حمدالله» پس از شکست عملکرد دولتش در غزه و بازگشت وزیران کابینه از غزه و نیز محاصره وراسته به حماس، این توسط نیروهای امنیتی وابسته به حماس، این تصمیم را اتخاذ کرده است. این منابع اعلام کردند اعضای کمیته اجرایی سازمان آزادی‌بخش فلسطین (ساف) در تلاش هستند رامی حمدالله را از تصمیم خود منصرف کنند تا فرصتی برای حاکمیت هیأتی از سوی این سازمان برای گفت‌وگو با حماس پیرامون مشکلات موجود و همچنین فرصتی برای انجام وظایف دولت توافق ملی به‌ویژه در بازسازی غزه و حل مشکلات پرداخت حقوق کارمندان فراهم شود.

آغاز نشست فرماندهان ارتش کشورهای عربی

● اولین نشست سران نظامی و فرماندهان ارتش کشورهای‌عربی به منظور بررسی طرح تشکیل نیروی دفاع مشترک عربی چهارشنبه در مقر اتحادیه عرب آغاز شد. به نوشته روزنامه مصری الیوم‌السابع، در آغاز این نشست «نبیل العربی»، دبیرکل اتحادیه عرب در سخنرانی‌اش گفت: چالش‌های کنونی در منطقه، تشکیل یک نیروی مشترک دفاعی عربی را می‌طلبد و هدف از تشکیل این نیرو حفظ امنیت ملی کشورهای عربی است، «محمود جباری»، رئیس ستاد ارتش مصر نیز در این نشست گفت: نیروی مشترک عربی تهدیدی برای کسی به‌شمار نمی‌آید. این اولین نشست سران نظامی و فرمانداران ارتش کشورهای عربی است که در نشست شرم‌الشیخ در ۲۹ مارس گذشته برای برگزاری آن توافق شده بود. سران کشورهای عربی در نشست شرم‌الشیخ به‌صورت اولیه با تشکیل نیروی مشترک عربی برای مقابله با چالش‌ها و حفظ امنیت ملی کشورهای عربی توافق کرده بودند. در رأس اولویت‌های نیروی مشترک عربی حفظ امنیت ملی کشورهای عربی و مقابله با تروریسم است.